

havns Kommune og Frederiksberg Kommune. (Ikke optrykt her).

Som bekendt har jeg som socialminister ikke mulighed for at tage stilling til konkrete sager og kan derfor ikke tage stilling til beregning af serviceydelse i de enkelte kommuner.

Jeg følger selvfølgelig kommunernes betalingsfastsættelse af serviceydelserne, og jeg har bl.a. på baggrund af dette spørgsmål anmodet arbejdsgruppen, der medvirkede til fastsættelsen af de nye betalingsregler i § 79-plejehjemmene, om at mødes med henblik på at drøfte de praktiske erfaringer med de nye betalingsregler.

Spm. nr. S 740

Til socialministeren (26/1 95) af:

Villy Søvnal (SF):

»Kan ministeren forklare, hvordan Socialministeriet kan udsende en meddelelse om, at det er ulovligt at indregne lønudgiften i prisen, samtidig med at ministeren over for Folketinget oplyser, at Frederiksberg Kommunes praksis med at indregne lønudgiften er lovlig?«

Begrundelse

Det fremgår af svaret på spørgsmål nr. S 651 af 23. januar 1995, at »Frederiksberg Kommune har derfor vurderet, at lønudgifterne til madproduktion skal indeholdes i prisen vedrørende forplejning«.

Frederiksberg Kommune indregner altså lønudgifter. Dette står i direkte modstrid med »Orientering fra Socialministeriet af 30. november 1995«, hvor det anføres: »hvorimod lønudgifter alene medtages i de tilfælde, hvor også hjemmeboende pensionister betaler for disse udgifter, f.eks. til frisør«.

Spørgeren er af den klare opfattelse, at Frederiksberg Kommunes praksis er i lodret modstrid med Socialministeriets hidtidige udmelding.

Svar (2/2 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Som jeg nævnte under besvarelsen af spørgsmål nr. S 651 stillet den 16. januar 1995, skal betalingen for øvrige ydelser for beboere i plejehjem

efter de gældende regler fastsættes som for personer i eget hjem.

Dette indebærer, at betalingen fastsættes ud fra de faktiske udgifter til frembringelsen af ydelsen, og at lønudgifter alene medtages i de tilfælde, hvor også hjemmeboende pensionister betaler for disse udgifter.

Lønudgifter kan derfor ikke medregnes, hvis der i den enkelte kommunes tilbud om varig hjemmehjælp generelt indgår tilberedning af mad i eget hjem. Dette har sammenhæng med, at der ikke opkræves betaling for varig hjemmehjælp.

I de kommuner, hvor hjemmehjælpen ikke tilbereder mad, tilbydes pensionisterne typisk mad efter bistandslovens § 60, dvs. som et omsorgstilbud. I givet fald har kommunerne mulighed for at opkræve en betaling svarende til de faktiske udgifter, herunder personaleudgifter.

Omsorgstilbud efter bistandslovens § 60 som f.eks. levering af færdiglavet mad, skal tilbydes alle pensionister bosiddende i kommunen.

Som det fremgik af det svar, som jeg gav den 23. januar 1995 på spørgsmål nr. S 651, har Frederiksberg Kommune over for Socialministeriet oplyst, at tilberedning af mad i pensionisternes hjem som hovedregel ikke længere indgår som en del af den kommunale hjemmehjælps arbejdsopgaver.

Jeg kan i øvrigt henvise til det svar, som jeg den 23. januar 1995 gav på spørgsmål nr. S 651 – herunder, at de praktiske erfaringer med kommunernes betalingsfastsættelse af serviceydelser i plejehjem bl.a. vil indgå i de kommende drøftelser, der skal foregå i arbejdsgruppen, der medvirkede til fastsættelsen af de nye betalingsregler i § 79-plejehjemmene.

Spm. nr. S 691

Til skatteministeren (19/1 95) af:

Af Kristen Touborg (SF):

»Hvornår forventer ministeren, at der foreligger nogle resultater fra det hurtigtarbejdende udvalg vedrørende Scientology?«